

ԲԱՆԱՍՈՒՐԱԿԱՆ ՏԵՂԵԿՈՒԹԻՒՆ

ԲԱՆԱՍՏԵՂԾՈՒԹԻՒՆ

Հոգեանուշիկ որդեաց սիրելեաց աշակերտեցելոյ 'ի Ուստայէլեանն Սարգսրանի, յասարկ
առանցն ճարդից ' :

ՈՒՆԱՅՆ են փառք, մեծութիւն, համբաւ եւ ինչք, հեշտ եւ սէր,
Վիւրաթարշամքան ծաղիկ լինին 'ի քէն տարուբեր .
Վարուն թէ նրմ^ո այց արար, դաւարացաւ տունկըն գօս,
Սիազարուն դու կենօք յաւերժամեուն աստէն գօս :
Տես մի ախմար պէս թիթռանց մոլեալ սիրոյն 'ի գէջ լոյս՝
Յար ըզնովին դեղերեալ խամրես զոգւոյն չըքնաղ բոյս :
Սուղ ինչ է պէտս աստ մարմնոյ, հոգւոյ են տուրք կեանքդ համակ,
Եւ ո քանի համառօտ է եւ անդարձ ժամանակ .
Ընդ մեռանել եւ ծնանել հազիւ թէ կեայ մահացու .
Եւ կեանքն անկայք յարագնաց իմն են շաւիղ ճեպաչու :
Յաստիս հաստոյր արդ տիոյ՝ զքեզ յանմահից կարգ կարծես,
Ըք մի քթթեալ եւ ահա չափեալ է քո ասպարէս .
Սինչ դու զծաղկամբ քաղուածոյ ժրտես կենաց քոց հաստոյր՝
Ընդ վարդերամբն պսակօք ծանակի հեր ձիւնաթոյր .
Ըսես՝ պարզիմ քաջալանջ, կորաքամակ եւ կրքիս .
Ըն եդեալ կաս տաճարաց, գերեզմանի հանդիպիս :
Սիրտ 'ի զայրուց եւ անկամ թերսպասութեալ յաշխարհէ
Օ մահուն գրբով վայրապար անդրաւազել պարմայէ .
Սահուն վիրաց չիք բրժիշկ, ազատագիր չես ումբ,
Եւ ոչ մաղթեալ յապաղեաց յանկարծահաւն զոգէկ :
Կեալ սիրես՝ կեայ, այլ քեզ յուշ եւ մօտալուտ նրմին մահ .
Ըզկենցաղով թարթափիս, գոյ հանգերձեալ եւ աշխարհ :
Թէ ստ պատէհի, իբր ասես, գուցեն աստ չարք եւ բարիք,
Ընանցականք որ անդէնն են բարութիւնք եւ չարիք :
Տաղաւարի պանդըխտիկ՝ աստէն չըրջիս չըւաբնակ,
Յաւիտենից կայ քեզ տուն հիմունքն հաստատ եւ անքակ .
Վերերկրեայ զքեզ քարոզէ զիտակցութիւն քո անդուլ,
Եւ յանհնարից՝ աստէնիւս ըզկատարած քեզ առնուլ :
Ըյո՞ այո՞ են կրկին մահկանացուաց օթեւանք,
Ոչ բանաստեղծ առասպելք, ոչ պառաւանց բարբաջանք .
Ոչ 'ի կորուստ ոչ 'ի մահ արարաւ մարդ դատափետ,
Ըղիկամի հայթհայթեաց ըզգնացս անձին կրկնահետ .
Վրժեալ ինքնին իւր մարմնոյն՝ կաշկանդեաց զանձն ընդ մահուան,
Հոգւոյն դրժեալ՝ աւանդ, առ ըզտարտարօսն 'ի տուգան :
Յուշ քեզ սրբախիղ նախն ուճիր, անիծեալ ժամն եւ տեղին,
Յորում խրդձիղ մատնութեամբ դաւեր զանբիծ քո հոգին .
Յորժամ հոգւոյ Աստուծոյ կնիքն աննրման շնորհափայլ
Իբրեւ կուսան զիմաց քող՝ անարգեցաւ քրճքրճեալ .

Լը ընդ աննիւթ առաջատ աստուածահիւսն անկուածոյ
 Դէմք դըժընդակք յայտնեցան սատանոստայն կազմածոյ .
 Ի թանգուզել սուրբ շնորհին՝ ժպրհեալ եմուտ ոտնարձակ
 Որպէս սատար բունեալ արկ ըզվարմն իւր չարն համարձակ :
 Խեթկեալ յինքեան խիղճն հանդարտ՝ բուսոյց ըզխայթն ինքնափուշ ,
 Լը օժանդակն իւր հրեշտակ լալով դարձոյց զաչք քընքուշ .
 Ըզգալ եւ դուդ ըզգացեր թէ դիպաւ չար իմրն քեզ ,
 Լը զի բնութեամբ հաշտ կամակ իբրու յառաջն՝ ոչ իցես .
 Ոչ եւս խաղայր եւ խայտայր աչքդ ընդ երկինս պարզելով ,
 Օարտեւանամբդ ահ նըստէր , ըզքեւ համայնն էր 'ի խուով .
 Յայնժամ յանձին գիտացեր թէ ոչ իցես լոկ երկնի՝
 Լըլ եւ չար իմրն տեղիք մեղուցելոյն ակն ունի :
 Լը երանի տամ նոցա որք յառաջին չարին փորձ
 Որտաճմլիկ ոգեհարք ոչ եւս դարձան 'ի նոյն Կործ .
 Լըլ յուղի աղի արտասուաց ջընջեալ լուացին զաղտ հոգւոյն
 Կարկատելով մատն 'ի դող ըզպատմուճանն երկնագոյն .
 Պահակս եղեալ զգայութեանց ըզգուշացան դրանց մրտից
 Լը երկիւղիւն Աստուծոյ հարին զփափաքըս հեշտից .
 Ի չափաւորն եւ յարժան յոր թոյլ ետ Տէրն եւ բնութիւն՝
 Համարձակեալք ըզգուշեաւ յաւելորդաց խոյս ետուն .
 Օանեան զի տկար է մարմին ոչ կայ անկէզ առ հըրով
 Խնտի զամօթն ընթադրեալք ոչ խաղացին փիծ սիրով .
 Ինդ վարագոյր երկիւղին՝ տեսանէին զընդհանուրս
 Լոկ ցանկութիւնս ըզգալիս , անըրջականս եւ թափուրս .
 Լը թէպէտ սիրտ ոչ լըռէր , լարըս լարէր նորանոր ,
 Լըաքինին՝ 'ի հաւատս հանդերձեցոյ կայր հըզօր .
 Լըհամարհեաց զնախատինս եւ զհալածանս մոլեցոյ
 Լըբեւ ըզվէմն 'ի ծովու անշարժ՝ թէ յար ալեկոծ :
 Ի զեղծամեղծ սարտուցեալ 'ի լեկտեղարդ հեշտոցաց
 Օ ըզգաստութեանց մայրն 'ի տուն զպարկեշտութիւն տեսուչ ած .
 Լըլուաւ առողջ ըզմարմին առողջ կալեալ եւ զողի
 Զած ըստուերած մարդկութեան , ըզտիպ պաշտեաց տէրունի .
 Լը իբր ընդ դուռն ելից դէպ առ յաւիտեանցըն վախճան
 Լըխուով սըրտիւ ընթացաւ եւ հաս առ նոյն ընդ դամբան :
 Իսկ որ հարեալ զմեղկութեան՝ եղեւ չարեացըն սովոր
 Իբրու ծաղկօք զփուշ ծածկեալ , կամ խուն մեղու՝ զժահ պըղտոր ,
 Իզուորբողումն հասակին շըփեալ մրտաց պատրուակ ,
 Լըամ զովողացն ըզմաղթանս կամ ըզմոլեացն հրապարակ ,
 Յանդըգնագոյն կամ ժպրհեալ ուրացաւ զչարն գոլ չար .
 Լըամ թէ թեթեւ առ Աստուած գըրեաց զյանցուած կամակար ,
 Որ հեղեղօքն հեղձ զաշխարհ զանկղիտացեալն 'ի չարին
 Ը առափնաթափ ծըծըմբով եկէզ ըզպերճ շինանին :
 Լըղուկ աւանդ վաճառեալ ն" առօրէիս զանանց կեանս
 Լըստուածաշէն տան փոխան՝ ընտրեաց դիւացն ըզկայանս .
 Լըամ կուրօրէն կափուցեալ՝ զգեհենազարդն երթայ հետ ,
 Լըամ յեզը անգիւտ կորըստեան հասուցանէ զյուսոյն կէտ ,
 Լըացադառնալ յորմէ չիք անձին հընար , յոյս եւ գիւտ՝
 Լըայց թէ Հաստչին յեղակարծ հասցէ շնորհաց յետին գուծ .

Եւ մինչ ահեղն ամբարձցէ արդարութիւն ըզբարբառ
 Ի սուղ կենացըս լուծման՝ լիցի հանդէս անաչառ,
 Եւ զըթութիւնն արարիչ հեռուստ հայի յայն ատեան .
 Օ ի օնդ պղծութիւն եւ սէր սուրբ՝ խտրոց կայ վիհ յաւիտեան :

Ուսիր որդեակ ըզգուշեալ վարել ըզպէտ կենցաղոյս ,
 Յաղօտ գեղոյն կալ առ վայր մի զաչք եւ մեծ տեսցես լոյս ,
 Եւ արկան ի վեր գլուխ եւ սիրտ , յորտն հայեաց կապուտակ
 Ինդ որ աւուր աւուր գնայ քո կենսաչափն արեգակ ,
 Վասն ոյր սահմանքն այն անծայր յաւիտենից պարզեալ կան ,
 Վասն ոյր խորանք լուսասփիւռ եւ անտրխեղծն օթեւան .
 Ի բեկբեկման աստեղաց լուսոյ չիցէ հասեալ քեզ
 Չայն անյօդ ձայն սրբտալուր՝ տարբեալ յարձակն ի քարտէզ .
 Սիջասահմանք մահացուացս եւ անմահից կաճառուն
 Հոգեհրաւէր աւետիք , լապտերք յուսոյ պատարուն ,
 Եթէ գոյ վայր անդրադոյն երանութեանց բնագաւառ
 Որում արձանք են աստեղք կրկին կայիցն ի կոպար .
 Ինտես աչաց մարդկեղէն , սրբտից մրտաց յաղթական ,
 Հաւատալի լոկ հոգւոյ՝ որք թէ ուշով յառեալ կան .
 Հաստատութիւնն առ ի մէջ կոչեալ՝ Հաստիւն քօղ շարժուն
 Ինդերուզեալ աստեղօք է վարագոյր իմրն խուն՝
 Ի յանգօրիցըս բրբաց զԱստուածութիւնն ըմբռնեալ
 Եւ ըզհոգւոց առաւել ըզտեսութիւն գրգռեալ :

Ո՛վ , որպիսիք եւ ո՛րքան բարիք կուտեալ ընդ նովալ .
 Որպիսի գեղ , քանի սէր , քանի զմայլմունք են անբաւ .
 Օ ի անկասկած այն վայելք , զի համադամ փափկութիւնք ,
 Ինծորական այն հասակ , անթարշամ այն են ծաղկունք .
 Ինդ է գումար ցանկալեացն որում չեհաս Յեղեղի ,
 Եւ որով հեշտք ընդհանուր՝ խուն քան առ ծով կաթ շըթի :
 Ինդ ոչ փոքրիկ սիրտ սրբտի եւ աչք աչաց են թակարդ ,
 Եւ սիրտք անհունք , աչք հրեղէնք եւ բիւրք բիւրոց հաշտ գումարտ .
 Օ ամենեցուն վայելէ եւ զամենայն մէն անձնիւր ,
 Հանուրց վայելք աննախանձ՝ է յաւելուած ըզձիցն իւր .
 Օ Աստուածութիւնն իսկ անհաս զյաւերժական Որ էն բուն՝
 Ինումբ առեալ երջանկացն հետազօտեն անթաքուն .
 Սի մի թըլեն զգօրութիւնս արարչագործն հրամանի ,
 () րէնք հաստիւն՝ հաստեղոցն իւրոց լինին հոլանի .
 Ինդ անյատալն եւ անծագ հային յանդունդ Էութեանն՝
 Որ քան զերիս ժամանակս՝ ունի կրկին յաւիտեան .
 Ինդ միտքն հային՝ ուր անձնիւր ի սկըզբանէ յեռեալ կայր
 Եւ ուր ուրեմն եկն ի գոյ , ի նոյն անդրէն սլացեալ վայր .
 Ի ներքսագոյն վայրն անվայր հային ի հնոցն հուրահուր
 Սըշտաբորբօք ուր բուն սէրն անձառ տածէ զընդհանուր .
 Յորմէ աղբիւրն հրահոսան առ համազոյս ելեալ յայց
 Կենդանութիւն եւ շարժումն եւ կիրս եւ սէր տայ համայնց ,
 Սարդ՝ արարածն այն անկար , տարերց հողմոց խաղալիկ
 Սահու երբեմին գերի ու անարգ կըրից հալածիկ ,
 Որ ընդ անբանս ճարակէր , թանձրր նիւթովք կեանս հոգայր ,

Ըրդ անկարօտ ճոխանայ Աստուածութեան հաւասար .
 Ըստուած՝ Աստուած է յաւէտ , այլ չիք պահաս ինչ մարդոյ
 Ըարդ ոչ եւս է նոյն , նոր ձուլեալ 'ի հնոցըս սիրոյ . . . :

Ահր , Սհր միայն դու ստուգիւ որ զմարդ փոխես 'ի յԱստուած ,
 Եւ զհամօրէն ներգործես 'ի մի բնութիւն սիրաստուած :
 Ո՛հ , 'ի ցոլից այն սիրոյն 'ի հայելոյ արտադրեալ
 Խանձեալ խամբի մահացու եւ սիրտ եւ բան եւ որ այլ .
 Շառել 'ի սէր որդեկաց զուր փորձէ հայրս ապիկար ,
 Օ՛ի սրովբէից եւ նմանեացն հաւատացաւ սիրոյն քնոր .
 Թուլադաշնակ էս փշրեմ զիմն թէ յանդուգն այլ ժպրհի ,
 Բաւական իմ սիրեւեացդ ոգեալ 'ի նշան աշխարհի :
 Սարմաջ ունկան մարմնեղէն աստանօր երգ եւ զուսան ,
 Բեկբեկ գելգել դաշնակմունք աղեաց լարից ու եղեգան ,
 Եւ թուլանայ սիրտ ապուշ եւ հեշտանայ 'ի զգալիս .
 Փափագողաց զերկնանուագ լըսել սիրոյն հրաշալիս՝
 Խոկմունք խոստմանցն Աստուծոյ , հանդերձելոյն յիշատակ ,
 Եւ եւ բնութեանս յօրինուած , կամարն երկնից կապուտակ ,
 Երկնապարոյրն եւ անծալ զիշերական հովանի
 Եւ հրաբրբայն աստեղաց ընթացք եւ կացք տողանի ,
 Ըրեգական վարդամատն առաւօտինք լուսասփիւռ
 Խաղաղականքն արեւմուտք յովկիական ալեաց հիւռ ,
 Խոհակապար շարժութիւնք ասպարիզին սարսուսէր ,
 Եւ քարավէժ սահանաց ուղիսից տարափք լուսայեռ .
 Ղազանութիւնք գազանաց եւ փափկութիւնք աղաւնեաց ,
 Բուսականաց աճեցմունք եւ անաճից կուռ նրստուած ,
 Ղոյք կենդանեաց , բարք եւ բնոյթ , անդադար ծնունդք եւ մահունք ,
 Եւ համօրէն անշրջութ տիեզերաց աղխաղխմունք :
 Եւ վեհագոյն այց հանուրց՝ բնութիւն ինքեանըս մարդոյ
 Յոր իբր յաշխարհ մանրակտիտ բովանդակեալ աշխարհ գոյ .
 Տի այնորիկ մանաւանդ որ արդարեւրն կեան մարդ ,
 Յաստուածային սէրն հարեալ՝ յերկրաւորէս անթակարդ :
 Ղիտունք եղեալ միանգամ զի յԱստուծոյ ու առ Աստուած ,
 Ընդր ուղղեցին բովանդակ սրտի ճրգման հայեցուած .
 Ընդ փափկութիւնս սրբտորսակ զըզուեալ եկին իբր ընդ աղբ .
 Ո՛չ շուարեցոյց ըզնոսա պաճոյճ կենացս հապըշտապ .
 Եւ ոչ աղմուկք աշխարհի , ուր չիմանայ այր զընկեր
 Եւ հանապազ ըմբռնեալք յատելութիւն , կագ ու 'ի հեռ .
 Օ՛ի զինչ օգուտ է մարդոյ թէ եւ շահի զընաւ զաշխարհ
 Ըյլ յըզբաղմանն ըզնովալ՝ տուժի զհոգին վայրապար .
 Ո՛ր շահք ջանալ եւ յաղթել՝ թէ յինքենէդ յաղթեալ կաս ,
 Եւ թըշնամիս յաւելուս մինչդեռ հնարիս բարեկամ .
 Ըմբարտաւան թող ջանայ , վերուստ կայ Տէր գլխահար ,
 Ըի վրէժինդիբ նախանձոտ դու մեղիցես զուգաբար :

Յայս ըզգաստիցն անխոտոր ու առաքինեաց եղեալ ուշ
 Օ կենցաղականն իւրեանց քաջ յերկրեցին եւ ըզգուշ .
 Ղաղաբավարք ըստ բնութեան , գերազանցեալք ըզսովալ ,

Հիացուցին ըզմարդիկ ըզգակատեալսն զերկրաւ .
 Իյանձ 'ի սիրոյն երկնաւոր վառեալ յողիան էր անշէջ ,
 Օ անբրժութեանն հանդերձեալ հայթհայթեցին աստ զառէշ .
 Եկեալ ընդ քիրտն եւ արտօսր՝ անկան օթոցս ըսպիտակ
 Եւ փորտապատ սրբութեամբ թուրցեալք զըւարթնոց հանգիտակ :
 Եկեղեցիս հայեաց տես եւ յանապատս եւ 'ի գիրս ,
 Որքան ժողովք են զգաստից զոյս ոչ արժէ բնաւ երկիրս .
 Իմաստասերք որջախոհք վարեալք կամօք Արարչին ,
 Սուրբք կոչեցան աստանօր եւ յիշատակքն պաշտին .
 Սարդիկ տրկարք իբր ըզմեզ հողմնաշարժիկ եղեգունք ,
 Դեղեւանդամ ալեւոյթ , երիտասարդք խորիտք եւ բռունք ,
 Ըրք կատարեալք եւ մարտիկք , զայթոտ կանայք փափկասուն ,
 Գողտրիկ կուսանք եւ մանկտի եւ պատանեակք եռանդուն ,
 Եքեր աշխարհս եւ նոցա զիւրոց մթերիցն ըզհանդէս ,
 Տեսին ըզգեղ եւ ըզհէշտ՝ եւ չարարին բնաւ երես .
 Ըրկին զանձինս 'ի վաստակ 'ի ջան չափով եւ ըստ չափ
 Իրոնաբարեալք զհանդերձեալ արքայութիւնն յափոյ յափ :
 Ոմանք զընչից մեծութիւնս եւ ըզգահոյս արքաձեմ՝
 Հարեալ ցրբուեալ առաթուր գնացին 'նդ աշխարհ տարադէմ .
 () Թագացեալ 'ի բացեայ 'նդ անապատի տատրակաց
 Լուիկ մընչիկ հեծեծել ըղձիւք երկնից հայրենեայ .
 Օ ըղձականօք արտասուօք գետս յարուցին յամայիս ,
 Եւ սրբութեան սրբկապանս եդին զէրանց արհաւիրս .
 Յիշեա՛ զհրկայն Տրդատէս զամենհարուստ քո նախնին ,
 Թագն առ ոտիւք սիրտ յերկինս՝ 'ի կուշտ Սեպուհ կոհակին :
 Յիշեա՛ զյոբունս՝ գաղանաց ծակամբտից խըշտեկից
 Ի մէջ վագերց առիւծուց օրհնելով զՏէրն համայնից :
 Իբ որ յանկոխն իսկ նոցուն դրժուարակուիլ յափափայն
 Իարշապարօքն հերձոտուն գործէր զանձուկ պողոտայն .
 Ի մերկազուխ պարեխին տըքնեալ եւ ինք մերկանդամ՝
 Նըգնեցուցեալ տաքնապէր ըզչորացեալ անձն անգամ :
 Իբ որ քարուտ սողոսկեալ օձաշաւեղ ընդ ուղի
 Ըրման նըմին բացադրէր ըզխորիս մարդոյն հընոտի :
 Ոմն 'ի հովտին հատուցմանց 'ի հանդերձեալս մըտաւէժ
 Լուսիքս լանջայն հանելով զանձըն կոծէր քարավրէժ :
 Եւ ոմն 'ի խոր ամայւոջն իսկ հալածեալ յորսորդէն
 Եւ մենացանց սեաւ սիրոյն դեղակապարձ՝ 'ի փըքնէն ,
 Կամ ընդ փըշուտս հողովեալ շիջուցանէր զիւր շըշուկ ,
 Կամ յարեւու խարշատեալ կամ յեղեման ու 'ի ձեան բուք :
 Իսկ միւս՝ զաշխարհ աշխարհի թողեալ հեշտիւք բովանդակ՝
 Ի շերտ տախտի միոջ լեալ ահեղ ալեաց նահատակ
 Խուն անջըրպետ անդընդոց նա եւ կենաց եւ մահու
 Եդեալ ընդ ջուրս համասփիւռ՝ ծրփայր երկնից ակնարկու .
 Ի ծովապատ մենացեալ լեռնակըղզւոջն անըզբաղ
 Ըմենեւիմբ մոռացեալ ըզտոհմայինս եւ կենցաղ ,
 Ի աշէր զմարմին մահահոտ անկերակուր անհանգիստ
 Եւ յօրհնութեանց Արարչին ոչ զադարէր շունչ անուիշտ .
 Ինդ մէջ երկնից կարկառեալ եւ ցամաքի եւ ծովու

Լուսնապատ եռասուկ՝ վերուստ ըզլոյսն արեւու ,
 Յարձագանդաց եւ վիմաց լըսէր զհոգմոց սօսափիւն
 Եւ 'ի հովտաց ծովայնոց ըզհամամուռնչն շաչիւն .
 Քան ըզճրպիւռն առաւել ցօղաճաշակ երկնասնունդ
 Կեանքս գործէր միջադաս ընդ երկրայնոցս ու երկնագունդ . . . :
 Եւ որ ինձ բան բաւական յիշել զանթիւ նոցա հնար ,
 Օր հնարեցին յանձնապահն հոգեկեցոյց ճանապարհ ,
 Կէսք միայնիկ որպէս աստղ ամպապողակ գոլ տըքուն ,
 Իբր յատենի խօսակիցք միայն հանդէպ Միայնոյն :
 Կէսք միաբանք միախոհք յեղբայրանոց կուսաստան ,
 Ինկիր պարուց նրմանեալք որ յերջանկացն իջեւան .
 Ի զըժուարին կենաց կորդս արօրաճիգք միալուծ ,
 () Ժանդակեալք իրերօք առ 'ի վտանգաց դիւրապուրծ :
 Ու զօշոտեաց գեղ սնոտի զերկնադիտակ նոց՝ աչկունս ,
 Ու կըքելոցն 'ի տապանս եհան երկիր սին ծաղկունս .
 Խրցան ականջք 'ի յերգոց , լեզու չօղեաց բան դատարկ ,
 Եւ ոչ հարցին զեկաւոր՝ զիարդ արդեօք կեայ աշխարհ .
 Եւ ծընեալք աշխարհի՝ գերաշխարհին լեալ նըւեր ,
 Եւ միայն տենչ , սլարսպումն , անուրջք , զրոյց՝ այն եւեթ էր :
 Եւ կէսք՝ յամօթ թուրամիտ արբանեկացն աշխարհի՝
 Ինդէն 'ի նմին կենակցեալ կեցին անհուպ իւր չարի .
 Յարբին բազմեալք 'ի դահոյս , ճակատամուղք մարտադու .
 Եւ ծափարթամ տանուտեարք , արք եւ կանայք գեղաւոր ,
 Եւ աճառականք եւ ճարտարք , մատենագիրք , ձեռագէտք ,
 Բարեկեցիկք եւ մուրողք , եւ իմաստունք եւ տրգէտք ,
 Յամէն բաստից եւ տիոց յառհասարակ վիճակաց ,
 Ի ներկրաբարք ընդ երկիր անցին առանց քնքշանաց .
 Տան եւ մանկանց հոգացեալ եւ զառաքատտ պաշտեցին ,
 Համայն եւ այնպէս անվրէպք յաստուածադիր օրինին .
 Բզգիտութիւն , ըզհանձար , ըզբաղդ , ըզփառս , զընտանիս
 Յանմեղութեան ըզբաղումն գիտացին 'ի բարիս .
 Կարեւորօքն ամփոփեալ նա եւ զկարիս խորէին ,
 Երբին կամաց ընդհարմամբ առոյգ պահեալք ըզհոգին :
 Սոք՝ արդարեւ խորագէտ վաճառականք տերունի
 Որ զամենայն տուր ետուն 'ի գին միոյն մարգարտի :
 Եւ թէ սատան յառնէր գող շնորհաց նոցին հակամարտ ,
 Եւ իրացեալք լըջամիտ հանդիսացան գեր քան մարդ .
 Եւ արառեցան մահու չափ կալեալ 'ի բռին զանբիծ վարս ,
 Եւ վեհագոյնք դիւցազանց կատարեցին հիարարս .
 Կին առնացի խիզախէր , ծեր քան զմարտիկ վառեալ կայր ,
 Օհն եւ ասպար եւ մարտկոց՝ կուսին լանջաց տեղի տայր :
 Եւ թէ փախըստեամբ զերծուցին զաստուածազանն ըզկապուտ ,
 Եւ թէ գէմ առ գէմ մարտուցեալք որ թ՞ էր տաքնապ մօտալուտ .
 Եւ տուն 'ի սպանդ եւ զմարմին զի թափեցեն ըզհոգիս ,
 Ընդ հուր եւ սուր , ընդ իւրեանցն իսկ անցեալ վարդ ճապաղիս :
 Եւ ընդ ընդ վիմօք ու 'ի փապարս ճիգնարանաց կան 'ի քուն
 Պարկեշտասփոփ խընկահոտ նշխարք նոցա սրբասուն . . . :
 Հար եւ ըզձեզ անհրաժեշտն այո՛ մահուն գերանդի ,

Լ՝յա յանբըծացըդ վարուց ոչ լըցաւ բուռն իւր նօթի :
 Ո՛չ մահարձան զկափարիչդ ասեմ մարմնոցն ըզքեզ վէմ
 Լ՝յա տաճարաց նորեկեաց զըմբեթ ՝նդ երկնիւք երկնաճեմ :

Լ՝յաքան իցէ մեծ որդեակ իմ վարել կեանս յաշխարհի
 Լ՝հ հատանել անսայթաք ըզճանսպարհն բարի .
 Լ՝յաքան պիտի զգաստութիւն եւ հանապազ նրւիրմունք
 Օ՛ի խոստացեալն բարեաց հասանիցեմք աննրկունք .
 Լ՝ա յաքան քեզ ընծայեալ ՚ի նոյն յերկրէս օրինակ
 Օ՛ի խրախուսեալ երթիցես զարքայութեանն ուղ միակ :
 Ո՛ր զարհուրիս մի՛ դողաս ընդ այնր հետոց անձկութիւն
 Ո՛ր ՝նդ երկնամուտ խորանին հեղիկ դրոնակ նեղագոյն :
 Օ՛ի մեծարեաց Տէր ըզգութ , զարդարութիւն իւր զիջոյց
 Օ՛քեռինս արար փոքրոգիս եւ քաղցրագին արկ մեզ լուծ .
 Ինք նախ հորդեաց ըզաւիղն , եթող ըզհետս իւր անջունջ
 Լ՝ա իբր հովիւ կարդայ զհօտն ըզհետ ձայնիւն հոգեշունչ .
 “ Իցեն իցեն նեղութիւնք բազումք ձեզ յայսրմ վայրի ,
 ” Լ՝յա քաջաւերս ըզգեցջիւք , է իմ յաղթեալ աշխարհի ” . . . :

Հայեցարուք , ինձ որդեակք , տեսջիւք մեծ իմրն զարմանս .
 Ընդ մէջ երկնից եւ երկրի , ընդ ծով ցամաք , մահ եւ կեանս
 Օ՛առ մի ցամաք կրկնոստեայ սարաւանդեալ բարձրաձաղկ
 Լ՝ըցուցանէ զտիեզերս համատարած ծագ ընդ ծագ .
 Օ՛այր իւր յերկինս վերառեալ եւ քան զերկին բարձրագոյն ,
 Թեւք իւր խառնեալ հեռաստան ՚ի յերս ու ՚ի մուտս արեւուն .
 Բուն արմատոյն խորամուխ ՚ի սիրտ երկրի թափանցանց
 Սանդարամետս ՚ի ներքին ժամանեալ գղորդ սոյ հիմանց .
 Խակ ՚ի ծառոյն ծրարն ՚ի մէջ . — զիմրդ բաւեմ ասել զայն .
 Ո՛յժ տուր երկին , պընդեա զթելս կամ վերացի զսա համայն . —
 Ի ծրար ծառոյն կայ ՚ի սպանդ վարեալ Աստուածն յաւիտեանց . . .
 Ըրճանացիր մահացուդ , մի՛ զԱստուծովդ առնես զանց :
 Լ՝ստուած թէ՛ զնա չհաւատաս , երթ լեր անհետ ՚ի յոչէս ,
 Դու անամօթ քան զաստեղս , քան ապառուժ վէմն իցես ,
 Որք յայդ տեսիլ խոժոռեալ խաւարացան եւ հերձան ,
 Ի չիքն անդրէն դառնային՝ թէ՛ չէր մեռեալն եւ կենդան .
 Խակ թէ՛ հաւատս ընծայես խաչաչարչարդ Աստուծոյ
 Կաց առ նրմին ըզվասն ոյրն հարցաբանել , մի՛ ե քոյ .
 Լ՝ա անդ տեսցես ՚ի ճշգրիտ տախտին զօրէնս մարդկութեան
 Ըրեամբ գըրեալ ահեղին՝ օրէնք անջինջ յաւիտեան .
 “ Ոչ մըտցէ մարդ ՚ի հանգիստ ոչ հասցէ յիւրն կոպար
 ” Թէ՛ ոչ գունակ այս մեռցի զմեռելութիւն կամակտր ” :
 Լ՝հա ոչ եւս սոփեստէսք , ոչ եւս հանձար սեթեւեթ ,
 Վարող խաչին է հանուրց ընթացարան ստոյգ եւեթ .
 Սա զօրաւիգն է նեցուկ կըթուցելոյ մարդկութեան .
 Յանապատիս կենցաղում եւ ՚ի հովտիս տըրտմութեան .
 Ո՛րըրկածուի ու ալեկոծ սա է կենաց նաւակի
 Բեւեռացոյց անխոտոր եւ թեւ դարձեակ ուղղեկի .
 Լ՝ա դիւթախառն հըմայից հրապուրանաց համօրէն

Սա հնարագետ է հերքիչ, հրաժարագեղ 'ի չարէն .
 Եւ սա միայն բանալի երանաւէտ կայանին
 Որում զաւակքն Ադամայ անձկակարօտք ակն ունին :

Եւ եւ յինէն ձեզ նըշան Որդեակք հոգւոյ անձկալի ,
 Գլթոտ ոտիցդ յենարան , ծանունց վըշտաց բառնալի .
 Ոյք հրաժարեալ 'ի խաղաղս հանգրըւանէ իմաստից
 Ուղւոյ լինիք տարադէմ 'ի սուտանուն հայրենիս :
 Պանդըխտարան է երկիրս , տըրտմահովիտ անձկավայր
 Եւ ծովական իմըն խորք յարավըրդով մըրըկաղայր .
 Գաւազան ձեզ յայն փայտէն հատեալ ձօնեմ կենսաձիր
 Յուպ ընդ անուծ անսայթաք սովաւ երթալ ընդ երկիր ,
 Գեկավարել ըզլաստիկդ 'ի կոհակացն յարուցմունս
 Եւ ընդ սորին հովանեաւ հանգչել յանհոգմն 'ի յափունս .
 Յորժամ գայցէ քուն կենաց 'ի սա զճակատս հանգուցեալ
 Յաւիտենից յօթեւանսն յերանուծեան ծոց բանալ .
 Ուր ամենայն մոռացեալ է վիշտ , անձուկք ու արտասուս ,
 Սիրոյն եւեթ են անոյք յանգրաւական գետառուս .
 Եւ որչափ շիթ ոք քըրտանց եհան արտօսը եւ հառաչ
 Թըւեալ գըտցէ անտանօր , առցէ զկըշիւն յարազուարձ :
 Սինչ զեղխելոցն երկրասէր խորթաբարոյ մոլեաց գունդ ,
 Գժոխաքարչեալ պըղծութեամբք բեռանցն իջցեն 'ի յանդունդ ,
 Ուր լալ կըրճել ատամանց , դանդիւն եւ հուր չարաչար ,
 Խորիտորատին կափարիչ արդարութիւնն անաչառ .
 Սերջին վըճիւռ ատենին գարչապարօք զինավըէժ
 Սարսուռ տըրփմամբ թոպեցէ զգուր կորստեանն միշտ յաւերժ .
 Եւ ցորչափ էնն 'ի վերուստ կայ սիրելեացն 'ի խրախճան ,
 Եւստ ատելիքն 'ի խոնարհ տառապեցին անվախճան .
 Բազմադարեան կոհակօք ժամանակացն ովկէան
 Եւ ոչ մի շիթ կըշուեցէ առ անըսպառն յաւիտեան . . . :

Եւ ես ահիւն Աստուծոյ սքօղեմ ըզվիհըս տըխուր ,
 Սի ոք յիմոց սիրելեացդ անդր հուպ գնայցէ թաքթաքուր .
 Երկնից երկնեաց ըզձեզ Տէր , երկնից սնարուք 'ի գիրկ մեր ,
 Թէ հաս հրաւերն՝ առէք թեւս , սլացուք յերկնիցն անձառ սէր :

ԾԱՆՕԹՈՒԹԻՒՆ — Ուրոյն առանձնակ վասն որոց յօրինեցան՝ տպագրեալ միանգամ այս քերթուած , աստանօր 'ի հարկեցուցիչ պատճառէ և ոչ 'ի կամաց հեղինակին ընծայեցաւ հասարակաց :

